

νομακίαν του διαψεύδειν ἀληθείας καὶ γεγονότα. Ἡ περιστροφικὴ τῆς προχθεσινῆς Νέας Ἐφημερίδος ἀπόπειρα ὅπως ἀποδείξῃ ὅτι ὁ κ. Ῥάλλης δὲν ἠρώτησε τὴν Δευτέρα, μετὰ τὴν ἐκφώνησιν τοῦ Βασιλικοῦ λόγου: Καὶ περὶ τῆς ὑποθέσεως τοῦ Βελέντζα οὐδεὶς λόγος; ἀφοῦ τοὺς λόγους τούτους τοὺς ἀνέγραψε αὐτὸ τὸ ὄργανον τοῦ κ. Ῥάλλη, ἢ Ἐγερσις, διὰ χειρὸς ἴσως αὐτοῦ τοῦ γενναίου Βουλευτοῦ Ἀττικῆς, δὲν εἶναι μονομανία ἐν τῶν ἰλαρωτέρων; Αὐταὶ αἱ θεωρίαι τὰς ὁποίας τοῦ κάμνει, αἱ ὁποῖαι φαίνονται ὡς νὰ τοῦ λέγουν: "Ὅχι, δὲν τὸ εἶπες πουλί μου, μὲν ἐξάγεται ὑπὸ τοῦ θηλυκοῦ ὀνόματος τῆς Νέας Ἐφημερίδος. Τί εἶναι κὺτὰ τὰ ὁποῖα λέγει, ὅτι ὁ Ῥάλλης δὲν ἠδύνατο νὰ ἐρωτήσῃ διότι ὁ Βασιλεὺς δὲν ἠδύνατο νὰ ἀπαντήσῃ, ὡς δὲν ἠδύνατο οὔτε ν' ἀποκριθῇ οὔτε ν' ἀποκρούσῃ, μίᾳ πέτρα ῥιφθεῖσα εἰς τὸ βαγόνιον τοῦ σιδηροδρόμου ὅπου ἐκάθητο ὁ Βασιλεὺς ὑπὸ ἀγνώστου ἀγυιόπαιδος; "Ὅχι, θὰ διέτασεν ὁ Βασιλεὺς νὰ σταματήσῃ ὁ σιδηροδρόμος, νὰ ἐβῆ ἀπὸ τὸ βαγόνι καὶ ν' ἀρχίσῃ πετροπόλεμον μετὰ τὸν ἀγνώστον ἀγυιόπαιδα! Ἡ ἐν τῇ Βουλῇ πάλιν ἔπρεπε νὰ μᾶς πῇ ὅ,τι εἶπεν ὁ κ. Ῥάλλης, διότι θὰ ἠνάγκαζε τὸν Βασιλέα νὰ ἔλθῃ εἰς κοῦβένταν καὶ ἐξηγήσει μετὰ τὸν βουλευτὴν Ἀττικῆς;

Μίαν συμβουλήν καθ' ἡμέραν εἰς τὴν «Νέαν Ἐφημερίδα»:

Λάμβανε μερικὰς ἀρίξεις βουλευτῶν, μερικὰ: ἂν ἠρώτησε ἡ βασίλισσα πῶς πάει ἡ υγεία τῆς δεῖνος ἀσθενούς, πρόσθεσε εἰς αὐτὰ ὀλίγα περὶ τῆς χιόνος ἀφοῦ ἐχιόνισε καὶ τοῦ ἡλίου ἀφοῦ ἔφεξε, μ' ἓνα Γαϊτανάκι καὶ μετὰ ῥάπαλον; ἀλειψέ τα δι' ὀλίγων ἐπαίνων μερικῶν ἐξετασθέντων φοιτητῶν καὶ ἄλλων λογίων νέων, πρόσθεξε νὰ μὴν ἀνακατεύῃς πολιτικὴν ὡς ἔχουσιν ιδιότητος δηλητηριώδεις καὶ ἔχεις τὸ ὠραιότερον βούτημα τοῦ καφέ, ὅπερ ὠνομάσθη χάριν τοῦ κ. Καμπούρογλου: βούτημα Νέα Ἐφημερίς.

ΧΙΟΝΙ! ΧΙΟΝΙ!

Δηλαδή κρύο, κακὸ, ποιήσεις, τρέλαις, τρεχιδὸ, κυνήγι, πανόραμα, παγωνιά, γλύστρα, χιονομαχίαι, κυνηγητὸ, σπῆτι, κρεβάτι, κάρβουνα, φωτιά, πτώχεια, ἐρημία, κρέας, ζουμί, τσάι, κρασί, κονιάκ, χοροὶ, ἔρωτες, ἀπραξία, γένναι, κανονοβολισμοὶ καὶ ὁ Καμπούρογλου ἀποκαλῶν τὸ ῥωσικώτατον ὄνομα Ἀνδρέας τοῦ νεογεννήτου ἐλληνικώτατον, διότι καὶ ὁ Λόντος ὠνομάζετο Ἀνδρέας.

Τί μεταβολή! Ἐπήρατε ἀπὸ αἰθουσῶν χοροῦ δέσποιναν ζωηρὰν, πεταχτήν, ἐνδεδυμένην τοαλέταν γαλανὴν, μετὰ ἄνθη, μετὰ ῥόδα, ταινίας, δαντέλαις, μετὰ χρυσὸν εἰς τὸν λαιμόν, εἰς τοὺς βραχίονας, εἰς τὴν κεφαλὴν ἀδάμαντας καὶ ὠδηγήσατε αὐτὴν εἰς τὸν κοιτῶνά σας—δὲν ἐξετάζω μετὰ τί δικαίωμα, ἔραστοῦ, συζύγου ἢ ἀπαγωγέως—τὴν εἰδετε μετὰ τινα λεπτὰ τῆς ὥρας λευκὴν, καταλευκὸν ἀπὸ πᾶνω ἕως κάτω; Καὶ τὸ λευκὸν αὐτὸ νὰ τὸ παραλάσσοσιν μόνον ἢ χρυσοῦ τῆς κόμης καὶ οἱ γαλανοὶ ὀφθαλ-

μοὶ τῆς καὶ αἱ λάμψεις ἠδονῆς καὶ φωτιῶν πυρὸς ἐρωτικοῦ ἀπαστρέπτουσαι παρεαὶ τῆς;

Τοιαυτὴν ἔπαθον μεταβολὴν αἱ Ἀθηναίαι. Ἀπὸ τοαλέτας χοροῦ μεγαλοπρεποῦς κυρίας, μετὰ τὸν ὀλογάλανον οὐρανὸν τῆς, τοὺς κυανοὺς, ῥοδίνοὺς, ἰόχραους, βελουδένιοὺς ὀρίζοντάς τῆς, ἐνεδύθησαν τὴν νυκτικὴν ῥόμπαν πρωτοβραδειάτικης νύμφης καὶ δὲν εἶναι πλέον ἢ χρυσοῦ, ἢ στιλπνῆ, ἢ γαλανῆ καὶ ὀλίγον ῥυπαρὰ Ἀθήνα μας, ἀλλ' εἶναι ἡ γαλατένια, ἡ βαμβυκακρῆ, ἡ ἀμυγδαλόλευκος Λευκή μας.

Τί νὰ πρωτοπεριγράψωμεν ἐκ τοῦ δημιουργηθέντος ἐν μιᾷ στιγμῇ, χωρὶς κόπον καὶ χωρὶς ὀδύνας, μεγαλοπρεποῦς ὡς μύριοι ὁμοῦ βασιλοπαιδὲς πανοράματος τῆς ἀθηναϊκῆς χιόνος; "ὦ! δὲν ἔχει τὴν ποιήσιν τῆς ἰδικῆς μας χιόνος, ὡς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἀναγνώσταις μας, καμμιά χιὼν οὐδενὸς τόπου καὶ οὐδεμιᾶς ζώνης. Δὲν ἐπλάσθησαν αἱ Ἀθηναίαι διὰ τὴν χιὼν, ἀλλὰ διὰ τὸν ἥλιον. Ἡ χιὼν εἶναι θῆλυς ἔραστῆς, καταπατῶν μετὰ τοὺς ἐξ ἀφροῦ χιὼν εἶναι θῆλυς ἔραστῆς, καταπατῶν μετὰ τοὺς ἐξ ἀφροῦ καμπανίτου ποδίσκου τῆς τὰ δικαιώματα τοῦ συζύγου Ἡλίου. Καὶ διὰ τοῦτο ἔρχεται κρυφά, ἀρχεται δειλῆ, ὅταν ἐκεῖνος φύγει καὶ τὴν περιβάλλει εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς ἄνωθεν, κάτωθεν, πλευρᾶς, κεφαλῆν, πόδας καὶ μηρούς μετὰ τοὺς ἐκ λευκῶν ἀνθρώπων βραχιόνάς τῆς καὶ χύνεται πολλὰκις μεθύουσα ἐξ ἠδονῆς, σπαργῶσα ἐκ πυρὸς ἐσωτερικοῦ—ἡ χιὼν—καὶ τὴν καλύπτει καὶ τὴν σκεπάζει ἐκ ζηλοτυπίας μαλακῆ, μαλακῆ ὡς γαλακτόπλαστος παρεαὶ παρθένου. Ἐκ πείσματος κάπου κάπου ὑποφαίνεται ὁ ἥλιος κουκουλωμένος παχέα ἐραπλώματα σύννεφα, ῥιγῶν καὶ αὐτὸς καὶ τρέμων, ἀλλὰ μετὰ ὀλίγον ἐξ ἐντροπῆς διὰ τὴν ἀρπαγὴν τῆς συζύγου του κρύπτεται καὶ πάλιν, ἕως ὅτου θ' ἀρχίσῃ τὸν φανερὸν μετὰ τῆς λεσβιακῆς ἐπιδρομῆς πόλεμον, ἢ νὰ τὴν λυώσῃ ἀπάνω σ' τὸ πόδι ἢ νὰ λυώσῃ αὐτὸς ἀπὸ λύπην.

**

Τί θέαμα καὶ τί εἰκόνες. Αἱ ὁδοὶ εἶναι ἔρημοι. Τὴν πρωΐαν ὅλα τὰ ἐμπορικὰ μὲν ἔχουν ἀνοικτάς τὰς θύρας. Εἰς τὴν ἀγορὰν τὰ λαχανοπωλεῖα ἀντὶ λαχανικῶν πωλοῦσι χιόνος. Τὰ κρέατα ὀλίγιστα. Φαρισσοῦ οὔτε οὐρά. Ὁραίων εἰκόνα παρουσιάζουν τὰ μανάβικα, μετὰ τὰ ἐσπεριδοειδῆ των. Τὰ πορτοκάλια πεπασμένα χιόνου φαίνονται οἱ φλοιοὶ των ζαχαρωμένοι. Κυνήγι ὅμως ὑπάρχει. Τσίχλαις, λαγοί, κοτσίφικα, καρδερίναις, ἴσως καὶ κουρδαλοὶ ἀκόμα.

Βυθίζεσαι ἐντὸς τῆς χιόνος μέχρις ἀστραγάλων, ἀκούεις ἐκεῖνον τὸν τριγμὸν τῶν ὑποδημάτων σου καὶ ἀφίνεις ὀπισθὲν σου βαθεῖς τῶν βημάτων σου αὐλακας. Ἀνθρώπους δὲν συναντᾷς. Ὅντινα ἴδῃς, ἀναγκάζεσαι νὰ τὸν ὀμιλήσῃς ἂν καὶ ξένον. Κάπου κάπου φυτρώνει κἀνεὶς κυνηγός. Ἐνίοτε παρέα εὐθυμοῦσα καὶ πρὸς φασαρμύνησαν ἀδουσα.

Ἐπὶ τῶν πιπεριῶν, νομίζεις, ὅτι ἐφύτρωσαν ἀμυγδαλαὶ. Τὸ περιβόλι τῆς Πλατείας Συντάγματος δὲν εἶναι πλέον τὸ πρῶν σκαιὸν ἐνδιαίτημα παραμάνων, κηφῆνων καὶ τοῦ οὐρητηρίου του. Εἶναι εἰκὼν ζωντανῆ, μηδεμίαν ἐπιτρέπουσα ὀπτικὴν ἀπάτην. Περιέργον! Μόνον αἱ κυπάρισσοι, αἱ σικαὶ αὐταὶ τοῦ πένθους καὶ τοῦ θανάτου, δὲν χιονοσκεπάζονται αἱ ἀπαίσιαι ὡς στρίγγλαι, ἵνα μὴ τυχὸν γίνουιν εὐμορφότεραι.

Ὁ ἀνακτορικὸς κῆπος εἶναι μουσεῖον ζωγραφικῆς, ζα-

χαροπλαστικής, κομφοτεχνικής. Είδομεν δενδρύλιον, οὐ τὰ φύλλα τὰ ὁποῖα ἐκύκλωσεν ῥυθμικῶς ἢ χιῶν, ὁμοιάζον πρὸς λευκὰ σακχαρώδη κόκκιντα ἢ πρὸς σχήματα διάφορα κουραμπιέδων καὶ ὑδραϊκῶν γλυκῶν. Τί δουλειὰ ἀπρητεῖτο ὅπως παραχθῆ ὅλον αὐτὸ τὸ θέαμα! Κατακλυσμός ἐκ λευκῶν ἀνθέων, φουντωτῶν φουντωτῶν. Ἄλλαχού ἢ χιῶν φαίνεται κεντημένη, ἀλλοῦ ζωγραφιστῆ, ἀλλοῦ γεγλυμμένη, ἀλλοῦ ἀμελῶς ἐρριμμένη. Καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ γίνεταί χιῶν, ὡς νὰ τελῶνται ἐκεῖ μέσα ἀπόκρεω καὶ νὰ φαντίζωνται δι' ἀνθέων ἢ διὰ κουφέτων. Τί μέθη! τί ὄνειρον! τί ῥέμβη! τί δημιουργία!

Ἡ Ἀκρόπολις διαφαίνεται ὡς ὑποψία τῆς ὑπάρξεώς της. Εἶναι ὄνειρον ἀμυδρὸν καὶ ὡς σκιά διαφανές. Ὁ Παρθενῶν ἀτμώδης καὶ ὁ Ναός τῆς ἀπτέρου Νίκης μόλις φαντασία ἐνός συνέφου. Ἡ ἀρχαιότης ὅλη εἰς διάλυσιν ἐξατμιζομένην, ὡς ὄνειρον φεῦγον, ἐκλείπον, ὀλίγον ὀπισθοχωροῦν, φαινόμενον πάλιν, ἀλλὰ πάντοτε δυσδιάκριτον ὡς φιλοσοφικὴ ἰδέα καὶ μελαγχολικὸν ὡς ἔρωσ πλατωνικῆ.

Ὁ εὐρύς ἀθηναϊκὸς ὀρίζων ὁ φέρων τὴν Αἰγίαν καὶ τὴν Σαλαμίνα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ καφενεῖου τῶν Ὀλυμπίων στενῶνται τόσον, ὥστε δὲν ἔχουν πλέον Ὑμηττὸν αἰ Ἀθήνα, δὲν ἔχουν Πάρνηθα, τὰ ὄριά της μόλις εἶναι ὁ Λυκαβητὸς, κολοσσὸς χιόνος διασπαρμένος φανταστικὰς τίας ὑπάρξεις πύκτων χιονοσκεπάστων, τοῦ Βαθρακονῆσι καὶ οἱ τοῦ Ἰλισσοῦ ὑπερκείμενοι λόφοι. Ὁ Ἰλισσὸς μόνος ἀνέστη κατὰ τοῦ κατακτετητοῦ, δὲν φοβεῖται ν' ἀνοίξῃ ἐκ ψύχους τὸ στόμα, ἀλλὰ κελαρύζει, φλυαρεῖ ὡς λίμα ἐθηναϊκὴ εἰς διαυγῆ ὑδάτινον σχηματιζόμενος ῥύακκα.

Αἱ ἀπόπειραι τοῦ ἡλίου εἶναι κωμικαί· προβάλλει τὸ πρόσωπόν του ὡχρὰ ἐκ λύπης καὶ ἀμέσως πάλιν ἐξηραίνεται ἐκ τοῦ παροφύρου του, ὀμιχλώδους ὡς ὑπὸ πάχνης κατελιημμένου. Ἐνίοτε εἰς ἀργυρᾶν κουβαριάζομενος σφαῖραν, τρέχει μανιώδης ὑπὸ διαφανὲς σύννεφον, ἕως ὅτου εὐρίσκων παχύτρον τι κρύπτεται καὶ σταματᾷ τὴν πορείαν του. Ἀλλὰ καὶ κάποτε ξεσκάνει, τανύεται, χύνεται ἀργυρὸς ἀτμώδης ἐπὶ τῆς χιόνος καὶ ἐπ' αὐτῆς διαγράφονται ἐρωτικώταται σκιαί, τὰ ἀντικείμενα τῆς δενδροστοιχίας.

Οἱ κυνηγοὶ ἐξακολουθεῖν τὸ ἔργον των· εὐρίσκουν τὰ κακόμοιρα πτηνὰ παγωμένα· τὰ θερμαίνουσι—καὶ τὰ σκοτώνουσι.

Καλιθέαν.

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΛΟΓΟΝ.

Ἐπὶ πάντησις ἀντιπολιτεύσεως.

Βασιλεῦ!

Οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ κυριάρχου λαοῦ μετὰ λύπης εἶδον Ὑμᾶς ἐν μέσῳ αὐτῶν, ὑποῦνται δὲ ἰδίως, ὅτι κατὰ τὴν ἀπουσίαν αὐτῶν συντελέσθη ὁ μέγας τοῦ ἔθνους ἐξευτελισμός, οὗ ἕνεκα Σὲ περιστοίχισαν νέοι ἀντιπρόσωποι μὴ ὁμώσαντες ὄρον εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς Σὲ.

Ὅχι λόγοι εὐρωπαϊκοῦ συμφέροντος, ἀλλὰ τὸ τῆς κυβερνήσεώς Σου ὑπηγόρευσαν, οὐχὶ εἰς τὰς Δυνάμεις, ἀλλ' εἰς τὴν Τουρκίαν, νὰ περιορίσῃ τὰ ἐν Βερολίνῳ ἀποφασισθέντα.

Τὴν νέαν ἀπόφασιν των ἀνεκοίνωσαν αἱ Δυνάμεις εἰς τὴν Κυβέρνησιν Σου, ἀφοῦ καλῶς ἐμελέτησαν τὸ ψοφοειδὲς αὐτῆς, ἢ δὲ κυβερνήσεώς Σου, ἔχουσα ὑπ' ὄψιν, ὅτι αἱ κατὰ τῆς τοιαύτης ἀποφάσεως προσπάθειαι θ' ἀπέβαινον ἄγονοι διὰ τὴν ἀβελτηρίαν της, καὶ ἐκτιμῆσαι τὰς ἐκ τῶν προπαρασκευῶν σουφροποιήσεις, ἀπεδέξατο δειλῶς τὴν νέαν ταύτην τῆς Τουρκίας ἀπόφασιν.

Ἡ Ἑλλὰς ἀληθῶς εὐγνωμονεῖ εἰς τὰς Δυνάμεις, διότι καὶ τοὶ ἐγίνωσκον καλῶς τὸ θρασυδειλὸν τῆς κυβερνήσεώς Σου, δὲν περιώρισαν τὰ νέα ὄρια μέχρι Κοκκωτῶν, ἢ δ' ἐλπίς τοῦ βελτίωτος μέλλοντος εἶνε Κουμουνοδουρικὴ φινέτσα τεθεῖσα εἰς τὰ βασιλικὰ χεῖλη Σας, οὐχὶ δὲ, δὲν εἶνε εὐτυχὲς τὸ γεγονός τῆς ἀναϊμάκτου καταλήψεως τῆς χώρας, ἀλλ' ἐξευτελισμὸς καὶ ἐθνικὴ κατασχύνη.

Αἱ ὑφιστάμενοι ἐτι δυσχέρεια μετὰ τοῦ γείτονος Κράτους, ὡς πρὸς τὴν πλήρη ἐκτέλεσιν τῆς περὶ διευθετήσεως τῶν νέων ὀρίων συμβάσεως, εἰσὶν ἀπόρροια τῆς δειλίας τῆς κυβερνήσεώς Σου, οὐδεμίαν δὲ πίστιν παρέσχευ ἢ Βουλῆ, ὅτι συνδιαλλακτικῶς θὰ ἐξομαλυνθῶσιν αἱ ὑφιστάμεναι δυσχέρεια, ἐκτὸς ἂν καὶ ἐν τῷ ζητήματι τούτῳ ἢ κυβερνήσεώς Σου τὰ μπλαστρώση.

Ἡ ἀμέσως μετὰ τὴν κατάληψιν τῶν νέων ἐπαρχιῶν ἐπιστάσα ἀνάγκη τῆς διοικήσεως αὐτῶν κακῶς διενεργήθη διὰ βασιλικῶν ἐπιτρόπων, ὅπως οικονομηθῶσι πρόσωπα, αἱ δὲ ἐκλογαὶ συνετελέσθησαν ἐκνόμως. Λυπούμεθα, καθόσον τὰ ληθέντα μέτρα ἐφηρησθήσαν πονηρῶς ὁ δὲ ἀπονεμόμενος εἰς τὸν στρατὸν ἔπαινος εἶνε κοροϊδία, διότι οἱ ἄνθρωποι ἔγειναν ῥεζίλι, ἰδόντες τὴν ἐθνικὴν σημαίαν ἐξευτελιζομένην.

Ἡκιστα ἐνδιαφέρουσιν εἰς τὸ ἔθνος αἱ μετὰ τῶν Μεγάλων Δυνάμεων φιλικαὶ Σου σχέσεις, διότι οὐδέποτε τὸ κράτος ὠφελήθη ἐξ αὐτῶν.

Οὐχὶ, δὲν συνετάραξε τὰ οικονομικὰ τοῦ Κράτους ἢ ἐκρυθμὸς πολιτικὴ κατάσταση τῆς Ἀνατολῆς, ἀλλ' αἱ λαθροχειρίαι τῆς κυβερνήσεώς Σου καὶ αἱ πολυειδεῖς καταχρήσεις, ἐκλόμισαν δὲ τὴν ἰσορροπίαν τοῦ προϋπολογισμοῦ οὐχὶ αἱ βαρεῖαι δαπάναι, ἀλλὰ τὰ Βελεντζικὰ ὄργια.

Οἱ ἀντιπρόσωποι οὐδέποτε θέλουσι χορηγήσει τὴν συνδρομὴν αὐτῶν εἰς ἀνόρθωσιν τῶν οικονομικῶν τοῦ Κράτους, ἐν ὅσῳ ὑφίσταται ἢ νῦν κυβερνήσεώς Σου, ἢ δὲ μελετωμένη νέα ναυτικὴ καὶ στρατιωτικὴ σύνταξις τοῦ τύπου εἶνε χάλτσια, ὅπως ἀνοιχθῶσι νέα νταλαβέρια πρὸς αἰσχροκέρδειαν.

Ὅποια μέτρα μελετᾷ ἢ κυβερνήσεώς Σου πρὸς βελτίωσιν τῆς ἐκπαίδευσως, μαρτυροῦσιν οἱ παράνομοι ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ διορισμοὶ, τὰ δὲ προσόντα τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων ἢ τοῦ Βελεντζα καὶ τῆς συντροφίας αὐτοῦ ἐπιτηδειότης.

Δεόμεθα τῷ Ὑψίστῳ νὰ μᾶς φωτίξῃ καὶ νὰ μᾶς δίδῃ γνώσιν καὶ μυαλὸ πρὸς σωτηρίαν μας, σωτηρίαν Σας, καὶ σωτηρίαν ὅλου τοῦ Κράτους, τὸ ὅποῖον πάει κατὰ διαβόλου νῦν καὶ ἀεὶ.

*Διὰ τὴν ἀντιγραφὴν
Παληάνθρωπος.*